

Resolució 54/2026, de 15 de gener

Número d'expedient de la Reclamació: 1182/2025

Administració reclamada: Ajuntament de Vilallonga de Ter

Informació reclamada: Llicències actual i anteriors d'un càmping.

Sentit de la resolució: Desestimació

Resum: Consta acreditat que l'Ajuntament reclamat va atendre la sol·licitud d'accés a la informació pública amb anterioritat a la interposició de la reclamació, posant a disposició de la persona sol·licitant l'expedient complet de la llicència d'activitat del càmping i activitats annexes, fet reconegut pel mateix reclamant. Tot i que la informació facilitada excedia l'estricta abast de la petició inicial, l'accés a l'expedient administratiu incloïa necessàriament la llicència sol·licitada i donava resposta material a la sol·licitud. En conseqüència, la reclamació es desestima per haver estat estimada la sol·licitud d'accés amb anterioritat a la resolució. Així mateix, tot i que la reclamació podria semblar extemporània, no concorre causa d'inadmissió atesa l'absència de resolució expressa amb peu de recurs. Finalment, es formula una advertència sobre la necessitat que l'exercici del dret d'accés i del mecanisme de reclamació davant la GAIP s'ajusti als principis de bona fe i de prohibició de l'abús de dret.

Paraules clau: Ajuntament. Electe. Llicències. Activitats. Càmping. Restaurants. Bungalows. Expedients. Extemporània. Bona fe. Desestimació.

Ponent: Iolanda Pineda Balló.

Antecedents

1. El 4 de juliol de 2025 entra a la GAIP la Reclamació 1182/2025, presentada per un regidor electe contra l'Ajuntament de Vilallonga de Ter, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i el Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP). La persona reclamant manifesta que no ha rebut cap resposta per part de l'Administració.
2. El 26 de novembre de 2024 l'electe presenta instància genèrica, amb número de registre d'entrada E2024001659 en la que sol·licita: "Com a regidor d'aquest consistori voldria demanar còpia de la llicència d'activitats del Càmping de Vilallonga de Ter. Tant de càmping, com de restaurant, de bungalows, parcel·les o totes aquelles que siguin susceptibles de llicències. Llicències actuals, antigues i de tots els propietaris."

3. El 14 de juliol de 2025 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
4. En la mateixa data la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Vilallonga de Ter i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre-la.
5. El 21 de juliol la GAIP rep comunicació de l'Ajuntament de Vilallonga de Ter, en els següents termes: "En plau d'informar-vos que el reclamant va tenir a disposició la documentació que demanà, tal i com acredita el certificat de Secretaria que forma part de l'expedient. El reclamant no va voler consultar-la, o senzillament no va tenir interès a fer-ho. La reclamació està feta amb mala fe i amb afirmacions falses".

També adjunta la l'expedient de la SAIP, on hi consta el certificat abans citat del secretari interventor municipal, en els següents termes:

"Que per des del 30-11-2024 es va posar a disposició del regidor Sr. Josep Triadú Pulí tots els expedients referents al Càmping de Vilallonga de Ter.

Que la caixa d'expedients es va posar a la taula de treball del regidor, a la tercera planta de l'Ajuntament, per part de la cap d'Administració, Sra. XXX.

Que no consta que el regidor l'hagi consultat, transcorreguts més de tres mesos".

6. El mateix 21 de juliol i també el 25 de juliol, la Comissió rep del reclamant a través de l'àrea privada al·legacions en els següents termes: 1- "Que per des del 30 -11 -2024 es va posar a disposició del regidor Sr. Josep Triadú Pulí tots els expedients referents al Càmping de Vilallonga de Ter"

El que tinc del 30 de l'11 de 2024, és una contestació de l'alcalde Annex 3 dient que s'ha donat instruccions perquè cerquin l'expedient i els pugui consultar. Que dista molt de tenir l'expedient a disposició.

Cal destacar que la notificació es va fer el 10 de gener tal com es veu a l'Annex 3. I acceptada per mi al mateix dia 10.

2- “Que la caixa d'expedients es va posar a la taula de treball del regidor , a la tercera planta d e l'Ajuntament, per part de la cap d'Administració, Sra. XXX”

Cal puntualitzar que l'ajuntament es de PB+2. Per tant, no existeix la tercera planta.

La Sr Àngels Martínez no ha entregat cap còpia de les llicències sol·licitades.

3- “Que no consta que el regidor l'hagi consultat , transcorreguts més de tres mesos .”

No els consta a on? No poden afirmar que no els consta si no tenen un registre o procés d'assistència. Ho certifica un secretari-interventor que va a l'ajuntament un cop cada 15 dies.

Res més lluny d'aquestes puntualitzacions que crec que no són competència de la GAIP, els vull exposar el que sí és competència seva.

1- Essent diverses les resolucions de la GAIP que tenim a favor per actes anteriors, crec que vaig ser prou clar i explícit amb la petició d'informació.

Cito literalment: “ Còpia de llicència d'activitats del càmping. Tant de càmping, com de restaurant, com de bungalows, de parcel·les o totes aquelles que sigui susceptible de llicència.”

Recalco que demano una còpia de les llicències. No que em posin sobre la taula 3 caixes de documents; alguns d'ells manuscrits amb lletra clàssica i amb ploma.

Demano una còpia no es posar sobre la taula 3 caixes de documentació.

2- Com que amb tota probabilitat no existeixen les llicències, no volen donar la còpia; i per això s'excusen en dir que han posat a disposició l'expedient”.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”.

La reclamació es presenta per part d'una persona regidora del mateix Ajuntament. Aquesta condició d'electe local de la persona reclamant no és obstacle per a l'admissió a tràmit d'aquesta Reclamació, tal i com la GAIP ve assenyalant en nombroses Resolucions - la primera de les quals la que va resoldre la Reclamació 3/2016-, com ha estimat el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) en la seva sentència 1074/2019, desestimària del recurs ordinari 334/2016, que precisament atacava la competència de la GAIP per atendre reclamacions d'electes locals i negava l'admissibilitat de què els electes locals poguessin emprar per a la defensa del seu dret d'accés la via de reclamació prevista a l'LTAIPBG, sentència que va ser recorreguda davant del Tribunal Suprem, (rec. 3382/2020) i plenament confirmada per l'alt tribunal en la seva Sentència 312/2022, de 10 de març de 2022, que estableix jurisprudència sobre l'admissió de les reclamacions dels electes locals davant els òrgans de garantia del dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'aplicació supletòria de la legislació de transparència respecte dels règims jurídics especials d'accés prevista a la Disposició Addicional Primera.2 de les lleis bàsica i autonòmica de transparència i accés a la informació pública.

El TSJC, en la Sentència 1074/2019, confirma la competència de la GAIP per atendre reclamacions dels electes locals i valida que els electes locals puguin emprar la via de reclamació de l'LTAIPBG, remetent-se als propis arguments i fonaments jurídics exposats per la GAIP en les resolucions recorregudes, que es concreten en què tot i que la normativa de règim local (article 164 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, TRLMRLC, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que cal recordar que és anterior l'LTAIPBG) remet per a la seva garantia a la jurisdicció contenciosa administrativa, el cert és que l'aplicació supletòria de la normativa de transparència expressament establerta a la disposició addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG permet i legitima la intervenció d'aquesta Comissió en garantia del dret d'accés de les persones regidores, si aquestes voluntàriament opten per demanar la seva empara, sens perjudici del seu dret a obtenir la tutela de la jurisdicció contenciosa administrativa.

2. Desestimació de la reclamació

L'article 44 del Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP), estableix que la resolució de la Reclamació pot inadmetre, estimar o desestimar, totalment o parcial, la sol·licitud de reclamació i que ha de ser motivada i s'ha de basar en l'aplicació de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i en la resta de l'ordenament jurídic.

Dels antecedents es desprèn que l'Administració reclamada va atendre la sol·licitud d'accés a la informació pública (SAIP) amb anterioritat a la interposició de la present reclamació, posant a disposició de la persona sol·licitant l'expedient de la llicència d'activitat del càmping, restaurant, bungalows, parcel·les o de totes aquelles activitats susceptibles de llicència, incloses les llicències antigues i corresponents als diferents titulars. Aquest extrem ha estat reconegut pel mateix reclamant. En efecte, en les al·legacions presentades el 25 de juliol (anteriorment sisè), el reclamant manifesta que personal administratiu de l'Ajuntament pot donar fe que s'ha personat en diverses ocasions a les dependències municipals per examinar l'expedient del càmping, arribant a afirmar que "li vaig donar ordre de què ja el podien endreçar i que estava revisat".

La informació facilitada resulta, a més, notablement més àmplia que la inicialment sol·licitada, atès que la petició es limitava a un document concret —la llicència d'activitat vigent i les anteriors del càmping, restaurant i bungalows—, mentre que l'Ajuntament va concedir l'accés a la totalitat de l'expedient administratiu de la llicència.

Pel que fa a la naturalesa de l'expedient administratiu, la seva regulació actual es troba recollida a la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC), la qual preveu un règim orientat a l'expedient electrònic. Tanmateix, en el cas que ens ocupa, l'expedient es conserva en suport físic, atès que es troba arxivat en caixes, de manera que no té caràcter digital. Es tracta, per tant, d'un expedient administratiu anterior a l'entrada en vigor de la Llei 39/2015 i que, en funció de la data de les llicències sol·licitades, estaria sotmès a la regulació de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

En aquest marc normatiu, el procediment administratiu es regulava al Títol VI de la Llei 30/1992, articles 68 a 101, i l'expedient administratiu tenia per finalitat recollir de manera ordenada tota la documentació corresponent a la tramitació del procediment. Una de les formes habituals de finalització del procediment administratiu és la resolució (article 89), la qual, juntament amb la resta de documents generats durant la fase d'instrucció, forma part integrant de l'expedient. En el supòsit analitzat, la resolució de la llicència podria consistir en un acte de concessió, denegació o suspensió de la llicència d'activitat.

Tot i que és cert que la documentació facilitada per l'Ajuntament no coincideix estrictament amb el document concret sol·licitat, també ho és que l'expedient de la llicència d'activitat ha d'incloure necessàriament, entre altra documentació, la resolució corresponent a la llicència, ja sigui de concessió, denegació o suspensió. En conseqüència, encara que la informació lliurada excedeixi l'estricta abast de la sol·licitud, aquesta ha d'incloure la llicència reclamada.

La posada a disposició de l'expedient complet de tramitació de la llicència d'activitat del càmping i de les activitats annexes proporciona, a més, una informació molt més exhaustiva a la persona reclamant, la qual pot exercir amb majors garanties la seva funció de control, en permetre-li revisar tots els tràmits realitzats durant la instrucció del procediment i verificar, amb plena transparència, que s'han dut a terme els tràmits legalment preceptius.

Sense perjudici que hagués estat desitjable que l'Ajuntament s'hagués cenyit de manera estricta a la documentació concretament sol·licitada, l'accés a l'expedient administratiu dona resposta material a la petició relativa a la llicència d'activitat del càmping i activitats annexes. Per aquest motiu, aquesta Comissió considera que l'Ajuntament de Vilallonga de Ter ha estimat la sol·licitud d'accés i ha facilitat la informació sol·licitada amb anterioritat a la present resolució, raó per la qual escau la desestimació de la reclamació.

D'altra banda, la sol·licitud d'accés a la informació pública es va presentar el 26 de novembre de 2024, i la posada a disposició de l'expedient va tenir lloc entre el 30 de novembre de 2024 i el 10 de gener de 2025, segons el certificat o evidència de notificació aportat. Tanmateix, la reclamació davant aquesta Comissió es va presentar el 4 de juliol de 2025. L'article 32.1 de la Llei 19/2014 estableix que el termini per interposar reclamació davant la GAIP és d'un mes a comptar des de la notificació de la resolució en matèria d'accés a la informació pública.

Aparentment, la reclamació podria considerar-se presentada fora del termini legalment establert. No obstant això, de l'expedient tramès per l'Ajuntament de Vilallonga de Ter es desprèn que la comunicació de 29 de novembre de 2024 no té la consideració de resolució expressa, i que, a més, tot i haver estat posada a disposició del reclamant el 10 de gener de 2025 —data en què fou acceptada—, no incloïa cap peu de recurs que informés sobre la possibilitat d'interposar recurs de reposició o de formular reclamació davant aquesta Comissió. Aquesta manca d'informació sobre els recursos procedents impedeix inadmetre la reclamació per extemporània.

Cal advertir que, tant de la reclamació presentada per la persona electa com de les actuacions seguides per l'Ajuntament, es desprèn l'existència d'un context de relacions tensionades que sembla excedir el marc de la discrepància política ordinària, especialment tenint en compte les dimensions reduïdes del municipi de Vilallonga de Ter. Aquest context posa de manifest una utilització reiterada dels mecanismes previstos en la normativa de transparència que no sempre sembla orientada exclusivament a la finalitat pròpia del dret d'accés a la informació pública.

En aquest sentit, s'observa que les sol·licituds formulades pel regidor, així com la posterior interposició de reclamacions davant aquesta Comissió, podrien respondre, almenys en part, a

una dinàmica de confrontació política, més que no pas a una necessitat objectiva d'obtenir informació pública en els termes previstos per la Llei 19/2014. Aquesta circumstància obliga a advertir que l'exercici del dret d'accés a la informació pública ha de respectar els límits derivats del principi de bona fe i de la prohibició de l'abús de dret, de conformitat amb els principis generals de l'ordenament jurídic.

Així, sense que aquesta apreciació tingui efectes directes sobre la resolució del present expedient, es considera oportú recordar que la utilització del procediment de reclamació davant la GAIP amb finalitats alienes a les pròpies del dret d'accés pot ser constitutiva d'un ús indegut d'aquest mecanisme de garantia.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de de 15 de gener de 2026 resol per unanimitat desestimar la Reclamació 1182/2025, i donar publicitat de la present resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.